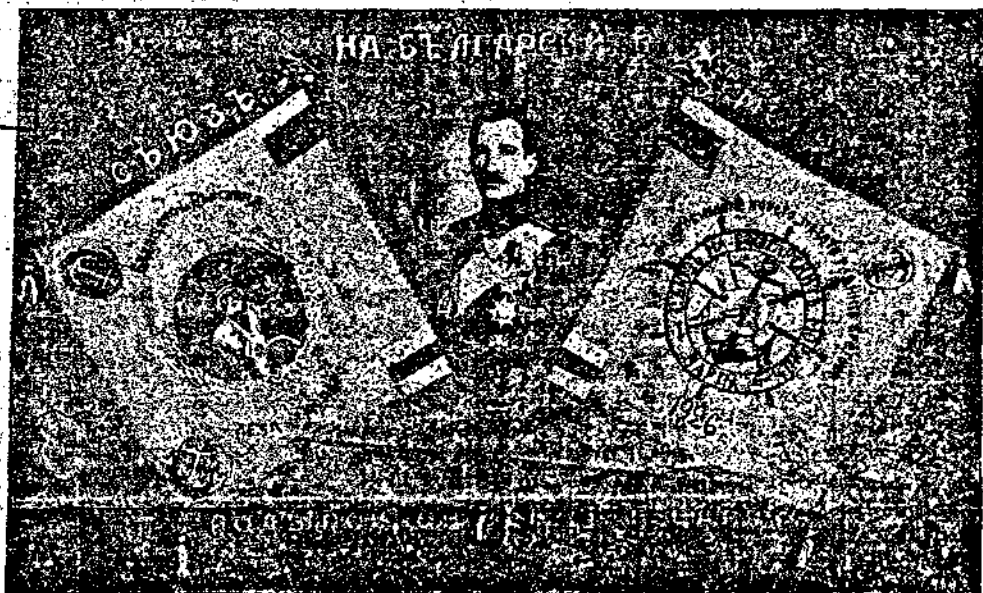

Свободна трибуна на морски въпроси, факти изъ морето и морска белетристика.

Абонаментъ: за година 60 лв., пол. год. 30 лв., за странство 100 лв. годишно — ОТДЪЛЕНЪ БРОЙ 2 ЛВ.

Урежда редакционенъ комитетъ. Всичко се адресира до Б. Станчевъ, кварталъ № 681/16, Варна.

Знамето на Съюза на Българскитѣ Моряци, чийто кръстникъ е Негово Величество Царя и което биде тържествено осветено на Никулденъ — 19 декемврий 1926 година въ гр. Варна.

Скорпионъ.

ГЛАСЪ ОТЪ МОРЕТО.

Само ония, които не сж имали възможность да се вгледатъ въ душата на моряка, не сж могли да забележатъ неговитѣ вродени и подхранвани отъ моряшкитѣ традиции качества, каквито сж: добротата, искренността и трудолюбието — заслужаващи внимание и адмирация на всички.

Въ всѣки истинския морякъ, съзнанието, че той служи повече на обществото, отъ колкото на личнитѣ си интереси, е пуснало дълбоки корени въ неговата душа, широка като морето, по което плува и той съ всички сили работи, за да бжде полезенъ на своята страна.

Дисциплината и чинъпочитанието — двата фактора, безъ които нито единъ *екипажъ*, на който и да било корабъ — не може да носи съ достоинство това название, сж легнали вече въ съзнанието и на нашия морякъ, който се реди съ гордостъ въ редоветѣ на „Съюза на българскитѣ моряци“.

Много сж добродѣтелитѣ, които нашитѣ моряци притежаватъ, но трѣбва съ присърбие да забележимъ, че намѣсто да се постареемъ да поучряваме тия добродѣтели, намиратъ се хора, които като че ли се мъчатъ всячески да ги заглушаватъ, па даже, ако биха могли и да ги задушатъ съвършено, като прикачватъ всевъзможни епитети на

обществото. Тѣ, като че ли се стараятъ да създаватъ и подклаждатъ между тѣхъ антагонизъмъ и доносничество — неща несъямѣстими съ характера на истинския морякъ — само за да бждатъ разединени и торчозени.

Но въпреки това, ние не можемъ да не приизнаемъ, че тѣ на всичко отвръщатъ съ кротость, търпение и себеотрицание — равни на героизмо!.

Не сж редкость случайтѣ, когато сж показвали своето героизмо при спасяване кораба отъ гибель. . . . Но тия случаи, за жалость, сж оставали и оставатъ неизвестни и скрити за обществото, защото никой не се е погрижилъ да ги изнесе предъ него, за да бждатъ оценени и да може да се даде заслуженото внимание на тия забравени морски отшелници! Една голѣма неправда е отъ наша страна спрѣмо тия, които чрезъ своя трудъ — заплащанъ най-мизерно — градятъ незабелѣзано благосъстоянието на своя народъ, въдушевявани самоотъ желанието да го видятъ да стои редомъ съ своитѣ съседи въ морско отношение.

Работатата, съ която е натоваренъ екипажа на единъ търговски корабъ, състоящъ се отъ тия мълчаливи ратници, е тѣй трудна и сложна, че много мъчно е за онези, които не сж общували съ тѣхъ, да могатъ да си съставятъ ясна представа за нем и да я оценятъ! Но отраднo е поне, че вече започва да се забелѣзва и у насъ малко по-

въобще и едно по правилно схващане за дейността и значението на нашия търговски моряк, както и за ролята, която има да играе от тук нататък, за развитието на родното корабостроене, като се замислюват и начините, чрез които може да се подобри и гарантира неговата съдба.

Нима може да се търпи още положението, при което е поставен да работи и живее нашия моряк? Той е доведен до положението да се срами да се нарича такъв, когато е въ чуждо общество на бръга и се старее да прикрива, както званието си, така и възнаграждението, което получава, само и само да неизложат, изтъкнат, както на себе си, така и на своите арматори!

Време е да се вдигне булото и да се открие самата истина! Нека обществото я види такава, каквата е въ действителност и да влезе въ връзка съ самите моряци, като помогне за премахването на това чувство на унижение и се създадат условия, които да намалят мъченията предизвиквани от изолираността и забвенията на които сж подложени, когато се намират на път, далече от своите близки и познати.

Ами къде сж искренните отношения, които сж съществували и които трябва да съществуват между корабособственици и корабен персонал?

Не може ли да се отдаде до нкъжде неуспѣха въ нашите морски предприятия на липсата на искреност въ тия отношения?

Намъ е непонятно, какъ ония, които веднъж сж имали доверие да повѣрятъ своите кораби на тия хора, чиито познания и практика сж биле веднъж признати и те сж работили по начинъ най-добросъвестенъ за запазване интересите на своите арматори, да бждатъ награждавани съ недостатъчно доверие и кръшавани съ епитета уронавши техния престиж?

Г-да арматори и корабостовеници! Недейте лишаватъ моряка отъ доверието, което е заслужилъ, за да не ставате причина да го лишавате и отъ възможността да изпълни своя дълг!

Успѣха на нашето морско дѣло, не лежи само въ добре дисциплинирания но и въ добре оцененния и добре възнаграденъ екипажъ на корабите. Едно по-искрено разбиране между хората на морето и тия на сушата е наложително, както за частните интереси на едините и другите, така и за общите интереси на цѣлия народъ. Нека помогнемъ, прочее, за разчисването пътя, по който трябва да върви нашето морячество, което съ своя трудъ и постоянство ще помогне за повдигане западналото ни морячество, което ще донесе несъмнени блага на цѣлата страна!

Негово Величество Царя, следъ осветяване на съюзното знаме, — 19 декемврий 1926 год. — акламиранъ отъ народа, се отправя за флотските казарми.

Ив. Ангеловъ — кап. I р. отъ зап.

Историята на островъ „МАТЕЙ“.

Презъ 1899 година, когато настъпиха лѣтните горещири и водата на Дунава бѣше спаднала почти до най-низкото си ниво, за пръвъ пътъ се показа нанесенъ пѣськъ срещу устието на дѣсния притока на Дунава, — р. Ломъ, при гр. Русе, подъ бирената фабрика, тогава на „Хаберманъ“, а сега Шуменъ — Русе. Въ тогавашния началникъ на бившата Дунавска флотилия капитанъ II рангъ Матей х. Стойковъ, сега въ запаса капитанъ I рангъ, се породиха идеята искусствено да залеси тоя пѣськъ съ върбови прѣчки и по тоя начинъ да се образува островъ. Той се ржководеше отъ идеята, този островъ така залесенъ и въ бждаше увеличенъ, отъ начало подъ него да са направи добъръ естественъ лиманъ (вътрешно пристанище) за зимуване на разни кораби (параходи, платноходи, шлепове и пр.), а въ последствие да се ескарпира, укрепи и стане не само зимно прибежище за корабите, но и едно добро пристанище за товари и разтоварване на стоки и други материали отъ корабите. Г-нь Стойковъ не забрави, тази идея. Той следеше съ голѣмо внимание пѣська и единъ денъ, когато бѣше време, разпореди да се донесатъ върбови прѣчки и набодятъ въ пѣська. Ние, а особено азъ, тогавашни негови съслуживши, се шегувахме съ него и му казахме: „Тененте (той бѣше италиански възпитаникъ, за това още като лейтенантъ му казахме Тененте, понеже италианците казватъ на лейтенантъ тененте: ще станешъ причинъ, действително да се закрепятъ пѣсакъ чрезъ засаждане върбовите прѣчки и ако зимастъ леда не стане причина той да се разпилее, то острова ще го наречемъ на твое име „МАТЕЙ“. И наистина на следующата 1900 година, като се заплодѣти, ние видѣхме какъ набодения прѣчки показва своя животъ — на пѣська бѣше се образувала вече една низка малка върбова горичка и тогава му казахме: „Е, Тененте блѣнътъ ти се осъществява“. „Чакайте, казваше той, до година ще видите, че върбовите прѣчки ще се заловятъ още по добре и тогава лимана е готовъ“. Така и стана, върбите пораснаха, но лимана не можа да стане, както той мислеше, защото нѣмаше средства. На всѣки случай, ние му казахме: Ти стана причина да се образува тоя островъ и го кръшаваме на твое име „М а т е й“).

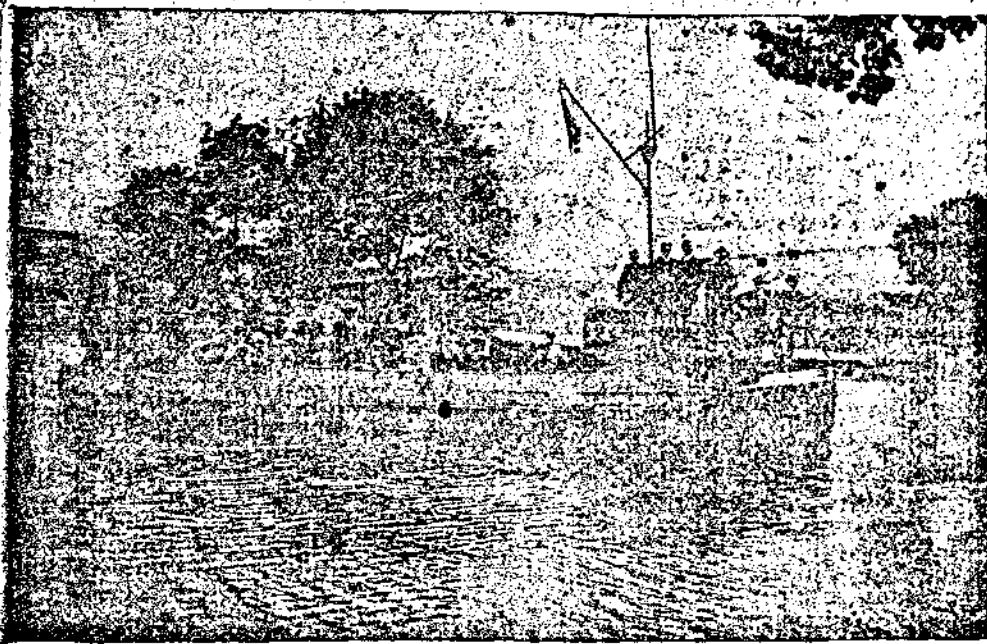
Днесъ кой му е далъ наименованието „Св. Матей“, азъ не знамъ. Предполагамъ моряците сж разправяли горната история, която вероятно сж чували, защото шегите ставаха въ двора на казармата на дунавската флотилия, въ свободното отъ занятия време, на нѣкои отъ гимиджитѣ и те отъ ревностъ къмъ свѣтостта, сж прибавили предъ Матей едно свети, а наименованието е станало „Св. Матей“. Правото е острова да се нарича само „Матей“, защото виновника за закрепването му е живъ, още въ момента, когато пиша тия редове, и далечъ не изглежда да стане светець.

*) Това което той не можа да осъществи, днесъ вече постепенно се осъществява и пристанищното управление работи за това.

Б. Д-ски.

Ревизионъ договора на държавата съ Българското Търговско Пароходно Дружество.

Безучастието на държавната властъ и обществото въ живота на Б. Т. П. Д-во доведе въ плачевно състояние нашето търговско корабостроене. Последните две години с

Един красив кът при Варна — моторна лодка в канала, който съединява морето с езерото.

твърде некрасиви работи извън живота на поменатото д-во. Критиките бяха безпощадни и справедливи, обаче те изхождаха от безпристрастни радатели за развитието на нашето мореходство — далеч стоящи от властите и техния справедлив глас оставаше, като в пустиня.

Многомилионните субсидии, давани тъй щедро от Държавата на това дружество, не постигаха целите си. Емъсто да поощряват засилването на родния търговски флот, те послужиха за пребогато облагодетелстване на известни личности.

Напоследък г-нъ Министра на Железниците и Пристанищата обърна внимание на плачевното състояние на нашия търговски флот и назначи една анкета за дълга на параходното дружество.

Нищо не се изнесе на язе от резултатите на тази анкета, обаче сега имаме, като последица от нея, заповедта на господинъ Министра № 3357 от 15 юний т. год, с която се назначава една комисия от компетентни и вещи лица, която се е събрала въ София на 1 т. м., с назначение да ревизира договора на държавата с дружеството.

На тази комисия е възложено да отговори на следните 11 въпроса, поставени ѝ от анкетата:

1. Легализиране на Б. Т. П. Д-во Основано съ-специаленъ законъ, то съгласно новия му уставъ от 1922 год., съществува въз основа на последния и търговски законъ Въ устава му, обаче, има отклонение от общия редъ, които противоречат на публичноправните норми на Търговския Законъ. Ако прочее, всичките постановления на Търговския Законъ вънеха за параходното дружество, то не би могло да съществува въ тоя си видъ. Какво значение въ настоящия случай иматъ решения на Народното Събрание, с които всяко изменение на устава е одобрявано.

2. Мърки за привличане къмъ участие въ управлението дълга на дружеството, възможно най-голямата част от капитала на същото, чрезъ:

а) Премахване на безименните акции. По реда на устава всички безименни акции да се зрмнатъ съ пойменни, ако това не е станало до сега, и ако естествено не се намиратъ безименни акции у чужди

въ управителния съветъ, защото фактическото съотношение на силите не е едно къмъ две. Държавата да има право да избира членове въ управителния съветъ.

5) Изменение начинъ на разпредѣление чистата печалба на дружеството. За резервите, фондовете и възнагражденията да се опредѣлятъ въ устава проценти, а остатъка да се дава за дивидентъ на акциите. За фондъ подновяване и постройка да се предвиди единъ по-голямъ процентъ, а процента на tantiемите на управителния съветъ да се намали.

6) Ревизия на договора за субсидията. Да се взематъ подъ внимание възрастта, товароспособността, годността и рентабилността на кораба. Ревизия на задължителните линии.

7) Ревизия на застрахователния договоръ. Да не се поема рискъ за по-стари отъ 20 години параходи, или които не сж класирани въ първи рязрядъ отъ експертните дружества.

8) Опредѣляне премии за максималния товаръ отъ български произведения

9) Стабилитетъ на персонала и грижите за него.

10) Технически контролъ на съдоевете.

11) Намиране средства на дружеството за увеличение плавателните му съдове.

Това сж въпросите, които правилно разрешени биха турили на правъ пътъ дружеството.

Нека отбележимъ обстоятелството, че управляющите това дружество сж навгаждали и прокарвали договора си съ държавата, по начинъ темъ угоденъ, при всички правителства. Така напр. последния договоръ, сжщитъ, нагодиха и прекараха презъ 1922 година, чрезъ правителствения делегатъ Антонъ Пруткинъ.

Управителниятъ Съветъ на Съюза на българските моряци, минали всички бивши и настоящи моряци, които по една или друга причина, сж останали до сега, бивъ отъ съюза, да посетятъ втория редовенъ конгресъ, който ще се открие на 12 юлий т. год, въ гр. Русе и влезатъ въ

Знамето на Съюза на Българските Моряци, сь стария боцманъ Георги Ст. Каракапитанъ — най-старият морякъ, прекаралъ по-голямата частъ отъ живота си на морето.

ПАЗЕТЕ СЪЮЗА!

Общиятъ упадъкъ, що наследихме отъ злополучно завършената война, дава отрицателно влияние и до сега въ всички прояви на обществения ни

животъ. Отрицателното влияние на народната катастрофа създаде между многото пакости, разгулни и амбициозни личности, една прекомърна болезнена психика, болна амбиция за първенство и стремежъ къмъ сепаратизъмъ. Моралнитъ устой на обществения животъ паднаха твърде низко. Все пакъ обаче въ известни слоеве се съзна, че разединението ше ни доведе до неминуема гибелъ. Редъ професионалисти се спомниха и разбраха че само въ единението и спружението е тѣхното спасение. Къмъ тѣхъ ше причислимъ и моряцитъ, които само преди година време сложиха основитъ на своя съюзъ, спружиха се, обединиха се и заработиха за благото на родината и за себе си. Разединени въ правата смисъл на думата въ недавнашно минало, тѣ днесъ се радвитъ на една доста мощна организация, която ше имъ даде всичко онова, що сж блънували отъ създаване на нашето мореходство до сега.

Като всички други организаци и моряшкия съюзъ — изживява недъзи. И тукъ има признаци, че въ редоветъ на морячеството има нѣщо болно, нѣщо неестественно, което иска навременно лѣкуване, за да се не каже единъ день, че е вече късно. Симптоми на подмолно рушение има и сж необходими бдителностъ и ефикасни мѣрки отъ страна на ония, въ чиито ръце е поверенъ съюза на моряцитъ.

Несъмнено, че опититъ за разединение ше ударатъ на камъкъ, защото самия фактъ, че тѣ сж подмолни, иде да докаже, че сж неоправдателни и несъвестни. Сжше стуватъ домогвания които могатъ да уронятъ доброто име на съюза, както и да го одребнятъ и умаловажатъ предъ очитъ на обществото, обаче ръководителитъ трѣба да стоятъ бодро на своя постъ.

Престъпление и свѣтотавство ше бжде ако отдѣлни леки и нестабилизирани характери успѣятъ да инжектиратъ на бетоннитъ устой на съюза дори капка отъ раздорната си отрова.

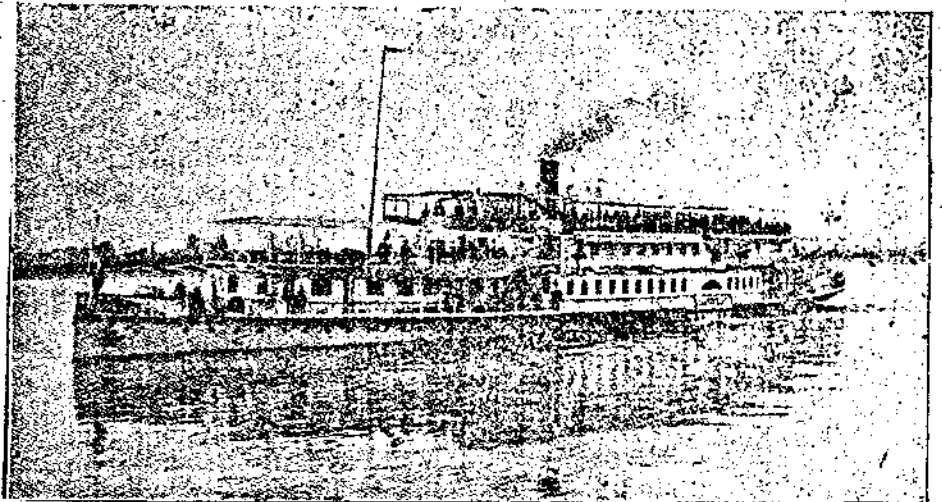
Дългъ се налага и на самитъ моряци да бодрствуватъ и не забравятъ миналото.

Нека не забравят кой е ставалъ причина въ миналото, да не може морячеството да се спружи и си самопогне.

Който се домогва да сади раздори и разединение въ съюза, той сече самъ клон на който е стъпилъ. Който не цени моряшкото достойнство и не работи другарски за издигането му на подобающа висота, той не може да каже

съ спокойна и удовлетворена съвест, че е изпълнилъ моряшкия си дългъ, пъкъ макаръ да е прекаралъ и най-големия моряшки стажъ. Нѣма нищо по несбходимо и по-велико за българския морякъ, отколкото да почита и да уважава, както началниците и старшите, така и равните, младшите и подчинените, особено въ времената, които преживява сега тъй забравеното и онеправдано въ миналото морячество.

Сега на вториятъ редовенъ конгресъ

Пътнически параходъ на Дунава.

се отдава случай българското морячество да прояви своята трезвостъ и високо съзнание. Тамъ то може да се очисти отъ рушителите, които тровятъ оргаризма на моряшкия съюзъ и сквернятъ неговата чистота. Нека се запомни добре, че този, който отрича заслугите на строителите на съюза не е достоенъ да се числи въ неговите редове.

Пазете съюза! До вчера той бѣше желанъ, днесъ е необходимостъ.

Предъ втория редовенъ конгресъ на Съюза на Българските Моряци, който ще се открие въ гр. Русе на 12 юлий т. год.

ОТЧЕТЪ

за дейността на Управителния съветъ на Съюза на Българските Моряци, подъ покровителството на Н. В. Царъ Борисъ III, за докладъ предъ втория редовенъ конгресъ въ гр. Русе.

Драги колеги,

Управителния съветъ на Съюза, избранъ отъ първия редовенъ конгресъ въ Варна, на 20 декемврий 1926 година, съ протоколно решение отъ 21 с. н. Съгласно чл. 34 отъ съюзния уставъ, се конституира както следва: председателъ *Василъ Карамостовъ*, подпредседателъ *Димитръ Димитровъ*, I секретаръ *Александъръ Марговъ*, II секретаръ *Христо Топаловъ* и касиеръ *Петръ Абаджиевъ*.

Това положение не трая за дълго, защото касиера Петръ Абаджиевъ въ последствие се отказа и съ протоколно решение № 18, отъ 12 януарий 1927 година, Управителния съветъ избра за касиеръ Христо Топаловъ, който прие съюзната каса, а Петръ Абаджиевъ остана II секретаръ.

Първиятъ конгресъ взени въ обязаностъ на Управителния съветъ да се справи и разреши следните негови резолюции и решения.

1) По въпросъ за делегата на съюза въ комисията по преглеждане и преработване на законопроекта за търговското корабоплаване.

2) По службата на българския морякъ изобщо.

3) По стабилитета въ службата на българския

морякъ и посредниците въ пристанищата.

4) По формирането на Варненски клонъ отъ Съюза.

5) Изработване на проекто-уставъ за взаимноосигурителна каса, съгласно чл. 61 отъ съюзния уставъ.

По 1-ва точка У. С. натовари Софийския клонъ отъ съюза да поднесе на Господ. нѣ Министра на Железниците и Пристанищата препись отъ резолюциите и решенията на първия конгресъ и да се помолни да направи зависящото отъ него по удовлетвсрение нашите искания. Освенъ това биле телеграфирани на г-нѣ Министра, отъ председателя на конгреса, г-нѣ Иванъ Ангеловъ за конгресното решение, обаче Главната Дирекция на Железниците и Пристанищата, съ телеграма № 13842, отъ 3 декемврий 1926 година повика за членъ въ комисията по преглеждане и преработване закона за търговското корабоплаване г-нѣ Петръ Абаджиевъ, а не избрания делегатъ на съюза г. Василъ Карамостовъ.

По 2-а точка У. С. направи всичко възможно въ такъв единъ краткъ периодъ време.

а) Съ писмо № 76 отъ 1 февруарий т. год. се писа на г-нѣ Директора на Българ. Търгов. Параходно Дружество за конгресното решение, като биле помолень, при приемане хора на морска служба да дава предпочитане на съюзни членове.

като управлението на съюза държи на неговото разположение списъкът на безработни моряци от всички рангове и служби. Своевременно У. С. нареди до всички клонове да се направи регистрацията на всички безработни съюзни членове, за да се имат предвид, при настаняване на вакантни служби.

б) Със писма № № 54—63 от 26 януарий т. год. и № № 70 и 71 от 27 януарий т. год. У. С. направи постъпки пред всички командири и първи механици на българските параходи и пред г. г. инспекторите в дирекцията на Б. Т. П. Д-ство като ги предупреди за конгресното решение и помолу на вакантни длъжности в екипажите да приемат само съюзни членове.

в) У. С. има среща с главния инспектор от дирекцията на Железниците и Пристанищата, г-н Цанко Каракунев, когото осветли за тежкото положение на морячеството и помолу той от своя страна да докладва на г-н Министра това положение, което обеща да стори.

г) Във управлението на Съюза постъпиха редь оплаквания от безработни помощници капитани, че не ги приемат на вакантни длъжности в българските параходи, защото Б. Т. П. Д-во си услужва с морски офицери от морската полицейска служба, които отиват на плаване за стаж. По този повод У. С. със писма № 154 от 16 април и № 172 от 9 май т. г. до Военния Министър и № 148 от 12 април до Началника на морските части, направи постъпки да се отстрани горната несправедливост, като не се дава възможност на Б. Т. П. Дружество да държи в мизерия и безпенсия труженици на морето, които е използвало 10 до 15 години, като помощници капитани

д) От Русенския клон последва оплакване, че моряците от екипажите на превозната служба не били получили порционните си пари за декември 1926 год. и януарий—април т. г., вследствие на което те и семействата им търпели лишения. Със писма № 143 от 4 април и № 178 от 17 май т. год. У. С. направи енергични постъпки в Главната Дирекция на Железниците и Пристанищата за час по скорошното изплащане поменатите порциони пари и постъпките дадоха резултати.

Екипажите на българските параходи сж слабо възнаградени, въ сравнение с техните колеги от чуждите параходи и въ тяхната служба трябва да се направят редь подобрения. У. С. предприе редь проучвания за подобрене участието им, обаче краткото време не даде възможност да излезем със по реални резултати пред конгреса. Въпроса е напълно и сега въ комисията, която ще ревизира договора на държавата със Б. Т. П. Д-во, участва делегатът и на Съюза и нека се надяваме, че ще се направи нещо.

Въобщо всички постъпки на У. С. сж удовлетворявани малко или много, обаче със присърбие трябва да констатираме, че въ българските параходи бидоха приети на вакантни служби външни лица, по странични препоръки, а бидоха пренебрегнати наши безработни съюзни членове.

По 3-а точка У. С. направи редь ходатайства и застъпничества за стабилитета и службата на моряка и признава, че има още много да се работи докато достигнем желаното. Въ росите изискваха наложително по основно проучване и подготовка за правилното им разрешение. Нуждно е да се учреди единъ моряшки административен съдъ, въ който да има представители на: Съюза, арматорите, служащите, пристанищата, власт, инспек-

цията на труда и др. Частно за пристанищните посредници въпроса се укажа по сложенъ, отколкото се разясни въ първия конгресъ. Отъ направените постъпки и сондажи на У. С. предъ компетентни лица, отъ които завихше разрешението на горния въпросъ, се дойде до заключение, че се налага още проучване, за правилното му разрешение, защото той е и отъ международен характер. У. С. направи крачка напредъ и нека се надяваме, че и той ще получи своето задоволително разрешение.

По 4-а точка. Съгласно решението на първия конгресъ У. С. свика на 27 декември 1926 година общо-събрание за формирането на Варненски клонъ и той функционира вече.

По 5-а точка У. С. взема всички мърки за проучване въпроса и изготвяне на проекто-правилникъ за взаимноосигурителна каса, като поиска уставите на подобни каси отъ: подофицерския, железничарския, телеграфопощенския, митничарския и др. съюзи, които да използва при съставление на проектъ за наша каса. Проектно-правилникъ е готовъ и го предлагаме на разглеждане и одобрение отъ конгреса.

Извън конгресните решения У. С. се е стараялъ да направи всичко възможно, доколкото времето позволяваше, за закрепване на съюза, като организация въ рамките на поставените й цели отъ съюзния уставъ.

Презъ отчетния периодъ У. С. е ималъ 17 заседания и въ официалната си преписка 280 изходящи номера.

На първия конгресъ нашия съюзъ се представяше отъ 7 клонъ в градовете: Варна, Месемврия, Сомовитъ, Бургасъ, Русе, Василико и Ахтополъ. Управлението на Съюза взема всички мърки да влезе въ връзка със морячеството отъ всички пристанища на морето и Дунава, като командирова единъ членъ отъ управителния съветъ и секретарь-организатора, да обходятъ Дунавските пристанища и образуватъ клонове тамъ, гдето нѣмаше такива. Днесъ можемъ да посочимъ на голѣмия си активъ за обединението и сближението всички моряци отъ морето и Дунава, при наличността вече на удвоено число клонове и 829 члена, а именно:

1) Варна	283	8) София	10
2) Сомовитъ	21	9) Свищовъ	28
3) Месемврия	29	10) Анхило	132
4) Бургасъ	50	11) Ломъ	26
5) Василико	40	12) Созополъ	34
6) Ахтополъ	11	13) Видинъ	13
7) Русе	144	14) Ново-село	8

Далечъ сме отъ мисълта да се самооблащаме, че по обединението и сближението на морячеството сме постигнали идеалното. Ще трябва още много да се работи въ това отношение.

Финансовото положение на Съюза не е твърде задоволително. Нѣкои отъ клоновете сж твърде неизправни въ отчетането, както за изпратените им материали отъ съюза, така и за члейските вноски. Това твърде много е спъвало правилния животъ на съюза, особено въ началото, когато трябваша средства да обзаведемъ що годѣ канцеларията. Единственъ Варненския клонъ въ това отношение е билъ най-изправенъ като е внесълъ въ въ съюза за шестъ мѣсеца отъ 1-й януарий до 1-й юлий т. год. сумата 10,000 лева.

По-вече отъ клоновете оправдаватъ отчетането си, със бедността на членовете, безъ да сж подирили средства отъ тях, като събирание помощи, записване спомогателни членове, даване вечеринки и увеселения и пр.

Бюджета за отчетното време въ някои параграфи неоправдава, а въ други надминава очакваното. Съобразявайки се съ това, предлагаме на одобрение отъ конгреса новия бюджетопроектъ за съюзната 1927—1928 година. Би било желателно конгреса да се занимае съ въпроса съ отчитането на клоноветъ, защото бивали сж моменти, когато управлението на съюза е изпадалъ въ положение на невъзможност да работи. Въобще презъ отчетния периодъ Управителния Съветъ се е стремилъ да направи всичко възможно за засилване и закрепване на съюза и издигането му предъ очитъ на обществото и предъ морячеството.

УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА СЪЮЗА.

Председателъ: *Василь Каракостовъ*
Подпредседателъ: *Димитръ Димитровъ*
Секретарь: *Александръ Марговъ*
Касиеръ: *Христо Топаловъ*

Дневенъ редъ

на втория редовенъ конгресъ на Съюза на Българскитъ моряци, който ще се състои на 12—14 юлий т. г. въ гр. Русе.

I. день — 12 юлий.

- 1) Откриване на конгреса отъ председателя на управителния съветъ.
- 2) Избиране бюро за ръководене конгреса (1 председателъ, 1 подпредседателъ, двама секретари и трима квестори).
- 3) Избиране комисии:
 - а) За проверка пълномощията на делегатитъ.
 - б) По измѣнения на устава.
 - в) За проучване въпроситъ внесени отъ клоноветъ.
 - г) За преглеждане и докладъ проекто-правилника за взаимноспомогателна каса.
 - д) За изработване резолюциитъ на конгреса по бъдещата насока и дейность на съюза и
 - е) По преглеждане отдѣлни заявления и участието на клоноветъ отъ съюза въ празненства, църковни служби и други подобни случаи.
- 4) Приемане правилника за вътрешния редъ на конгреса.
- 5) Присъствие на тържеството при освещаване знамето на Русенския клонъ отъ съюза.

Следъ пладне — Приемане привѣтствия работа на комисии.

II. день — 13 юлий.

- 1) Докладъ на комисии по проверка пълномощията.
- 2) Отчетъ на управителния съветъ и докладъ на контролната комисия.
- 3) Разискване по отчета на управителния съветъ.
- 4) Удобриване отчета и освобождаване отъ отговорность управителния съветъ и

контролната комисия.

5) Дебати по бъдещата дейность на Съюза.

6) Докладъ на комисии по измѣнението на съюзния уставъ.

III день — 14 юлий.

- 1) Продължение дебатитъ по измѣнение на съюзния уставъ.
 - 2) Приемане правилника за взаимноспомогателната каса.
 - 3) Докладъ на комисията по въпроситъ внесени отъ клоноветъ.
 - 4) Приемане бюджета на Съюза за 1927—1928 финансова година.
 - 5) Прогласяване почетни членове на Съюза.
 - 6) Докладъ на комисията по преглеждане отдѣлнитъ заявления и участието на клонветъ въ празненства и др.
 - 7) Докладъ на комисията по изработване резолюциитъ и приемане на последнитъ.
 - 8) Опредѣляне мѣсто за сикване III редовенъ конгресъ.
 - 9) Изборъ на членове за централното управление, върховния съюзеи съветъ и контролна комисия.
 - 8) Закриване конгреса.
- Заседанията на конгреса започватъ точно въ 6 часа сутринъ и въ 3 часа сл. пладне.
- Призетствията ще се приематъ на 12 юлий въ 4 часа следъ пладне.
- На 15 юлий ще се устрои излетъ съ параходъ по Дунава.

Правилникъ

За вътрешния редъ въ заседанията на конгреса.

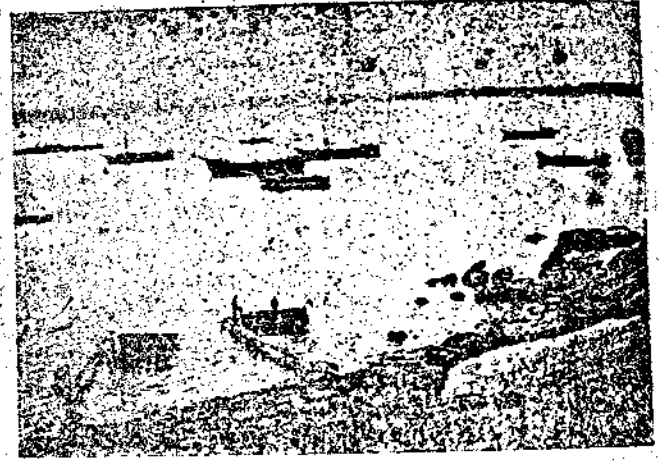
1. Заседанията почватъ отъ 8 часа пр. пладне и отъ 3 часа следъ пладне.
2. Председателтъ води разискванията. Той занисва желающитъ да говорятъ по сложения на обсъждане въпросъ отъ дневния редъ и имъ дава думата по реда на записванията имъ.
3. Никой нѣма право да говори по една точка отъ дневния редъ повече отъ 15 минути. Втори пътъ по сжщата точка може да се говори до 5 минути, но само за обяснения и фактическа поправка.
4. Следъ изказване на 5 оратори по единъ въпросъ, ако се счете отъ бюрото за разяснение се прави предложение за прекратяване на дебатитъ.
5. Разискванията да бждатъ кратки, като се избѣгва повторението на онова, което е било казано отъ предговорилитъ.
- 6) Председателтъ не допуца прекъсвания, лични нападки, партизански домогвания, некоректни изрази, както и такива, които обиждатъ родолюбивитъ чувства на членоветъ. Говорящиятъ да се придържа къмъ дневния редъ.
7. Не се допускатъ разисквания по гласуваи вече въпроси.
8. Всички направени предложения се обявяватъ отъ председателя по реда на устно или писменното

имъ формулиране. Вземането на решения става чрезъ явно гласоподаване съ вдигане рѣка. Резултатитѣ се обявяватъ отъ председателя.

По искане най-малко на $\frac{1}{5}$ отъ присъствающитѣ делегати гласуването може да стане писмено.

Заседанията ставатъ при открити врата. Ако конгресътъ реши, цѣлки въпроси могатъ да се разгледатъ при затворени врата.

10. На делегати, които нарушаватъ дневниятъ редъ, председателятъ налага по свое усмотрение следнитѣ наказания: а) заележка, б) изключение в) отнемане думата и г) съ съгласието на конгреса — изключване отъ заседанията на конгреса.

Залива при с. Кюприя, на черноморския ни брѣгъ.

Бюджетно-проектъ

на управителния съветъ при Съюза на Българскитѣ Моряци.

№ по редъ	Наименование на §§	ПРИХОДЪ			№ по редъ	Наименование на §§	РАЗХОДЪ		
		Предвидено за 1/2, 1927 г.	Постъпило презъ 1/2, 1927 г.	Предвижда се за 1927/1928			Предвидено за 1/2, 1927 г.	Разходвано отъ 1927 г.	Предвижда се за 1927/1928
		лева	лева	лева			лева	лева	лева
§ 1	Отъ членски внози на 600 члена по 60 лв.	16500	10649	36000	§ 1	Наемъ на помещение, осветление и отопление	2500	787.50	6000
§ 2	Отъ 50 %, на дарения, помощи, увеселение, срещи и пр. на клон.	2500	3398	8000	§ 2	Възнаграждение на секретарь — организаторь	12000	1570	24000
§ 3	Отъ печатни произведения на съюза	1500	6093.40	3000	§ 3	Канцеларски разходи и пр.	2250	11237.70	12000
§ 4	Отъ непредвидени		4635	3000	§ 4	Непредвидени разходи	1000	7428	2000
	Всички приходи	20500	24775.40	50000	§ 5	За организационни цели	2750	—	6000
						Всичко разходъ	20500	21023.20	50000

ПРОНИКА.

Международната Дунавска Комисия въ градъ Прага е наченала въ 15 юний т. год. своята 18-а сесия. Отъ петъ години насамъ седалището на тази комисия бѣ въ Чехословакия градъ Братислава и тази сесия е последна въ Чехославия. Следващитѣ петъ години ще заседава въ Виена. Комисията е заседавала до края на миналия мѣсець и още не сж оповѣстени нейнитѣ решения. Въ нея България се представлява пакъ отъ инженеръ Лазаровъ.

Новъ океански гигантъ е спуснатъ на вода въ пристанището Хавръ. Това е новопостроения най-голямъ пѣтнишки параходъ „Иль дьо Франсъ“ отъ 43,500 тона, който е най-раскошно обзаведенъ и ще извършва рейса между Хавръ и Нью-Йоркъ. На тържеството при спускането му биле дадени обѣдъ, спектакль и балъ въ разкошнитѣ салони на парахода. Присъствали сж 700 поканени гости на чело съ министра на морината Лейтъ.

Захарната фабрика въ Русе притежава 3 влекача и 12 шлепа и гемии, всички подъ Белгийски флагъ. Тѣзи плавателни сѣдове сж добили разрешение да извършватъ само случайни превози на стоки между пристанищата, Русе, Свищовъ, Никополь, Сомовитъ, Орѣхово, Ломъ и Видинъ, но не и изъ районитѣ на сѣщитѣ пристанища. На сѣщитѣ

е разрешено да превозватъ продукти и материали собствени на фабриката и нуждни за индустрията ѝ.

Международниятъ кооперативенъ день биле отпразнуванъ въ недѣля на 3 юлий т. год. Въ гр. Варна инициативата за отпразнуването, както всяка година, бѣ презла Варненската Популярна Банка когато стана и тържественото озвѣщаване на изето здание на банката. Освенъ всички кооперации въ града, тази год. се присъедини и новото Българско Кораблплатателно Дѣло „България“, въ тържественото отпразнуване на кооперативния день Кооперативното дѣло напредва съ гигантски крачки и нека се надѣваме, че следъ колосалния успѣхъ на кооперативизма въ банковото дѣло, той ще може и на родното кораблплатане.

Б. Н. Морски Сговоръ съ окръжно писмо № 156 отъ 20 юний т. год. оповѣстява, че г. г. Стояновъ и Василь Игнатовъ сж избрани за народни представители и сж първитѣ моряци, които взематъ като народни представители въ българския парламентъ.

Най-голямиятъ въздушенъ корабъ на земя е построенъ въ Съединенитѣ Штати — има 12 мотора и изминава 133 километра въ часъ.